

Slaap zacht

Verhalen uit de Bijbel over veiligheid,
vertrouwen en vriendschap

Hannah Oblau * Marijke ten Cate

Slaap zacht

Verhalen uit de Bijbel over veiligheid, vertrouwen en vriendschap

1^e druk 2022

ISBN: 9789089122650 / NUR 224

Originele titel: Gute Geschichten zur Nacht, © 2022 Deutsche Bibelgesellschaft, Stuttgart

Illustraties en omslag: Marijke ten Cate

Verhalen: Hannah Oblau

De bijbelverhalen zijn uit het Duits vertaald door Margreet de Roo

De overige teksten zijn geschreven door het Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap

Ontwerp en Lay-out: Deutsche Bibelgesellschaft

© 2022, Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap, Haarlem/Antwerpen

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor informatie over het citeren of overnemen van teksten uit deze uitgave, zie bijbelgenootschap.nl/voorwaarden.

De Bijbel voor iedereen

Het Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap (NBG) brengt de Bijbel dichtbij, al meer dan 200 jaar. In de Bijbel horen wij Gods boodschap van liefde voor de wereld, die ons in beweging brengt en onze weg verlicht. Daarom willen we dat mensen in binnen- en buitenland toegang krijgen tot de Bijbel.

Inhoud

God maakt prachtige mensen	p. 4
Gods belofte aan Noach	p. 8
God doet wat Hij aan Sara en Abraham had beloofd	p. 11
Het is weer goed tussen Esau en Jakob	p. 14
Jozef vergeeft zijn broers	p. 17
Mozes krijgt een grote opdracht	p. 21
Rachab is moedig	p. 24
Naomi blijft niet alleen	p. 28
Samuel luistert naar God	p. 31
David wordt uitgekozen	p. 34
Daniël gelooft in God	p. 37
Jezus komt op aarde	p. 40
De kinderen mogen bij Jezus komen	p. 43
Hier is mijn brood en vis	p. 46
De vreemdeling helpt	p. 49
Een zoon komt thuis	p. 53
Zacheüs maakt het goed	p. 56
Nawoord en tips om door te praten	p. 59

God maakt prachtige mensen

naar: Genesis 1:1–2:4

Houd jij van knutselen, kleien of kleuren? God houdt er ook van om mooie dingen te maken. Hij heeft alles gemaakt, ook de aarde en de dieren. En de mensen vindt Hij het allermooist van wat Hij heeft gemaakt. Luister maar!

In het begin is alles donker en leeg.

Maar God is er. Hij zegt: 'Ik wil dat de aarde er is.' Zo maakt God de hele aarde met zeeën en meren, woestijnen en bergen. In de zeeën rollen enorme golven over elkaar heen. In de woestijnen stuiven zandstormen rond. Op de hoogste bergen ligt sneeuw die nooit smelt. 'Dat is heel goed,' zegt God.

Dan maakt God alle planten; van ienemieniebloemetjes tot reusachtige bomen. Sommige bloesems zijn zo klein, dat een zuchtje wind ze al weg kan blazen. Maar er zijn ook bladeren zo groot dat je er wel met z'n drieën achter kunt verstoppert! Sommige planten ruiken heel lekker en aan andere groeien juist weer vruchten.

'Echt prachtig,' zegt God.

God maakt ook de dieren. Hij bedenkt zo veel verschillende dieren, dat je ze bijna niet kunt tellen. Sommige geeft Hij vinnen, andere vleugels. Sommige hebben geen poten, andere wel meer dan honderd! Er zijn dieren met veren en dieren met een vacht. Sommige dieren hebben hun huisje op hun rug. Daarin zijn ze veilig. Andere graven diepe holen of bouwen nesten. Sommige hebben een lange neus en andere hebben grote oren. 'Zo is het goed,' zegt God.

God heeft ook alles een kleur gegeven. De lucht maakt Hij stralend blauw, het gras prachtig groen. De wolken in de lucht maakt Hij wit en de grond in het bos maakt Hij bruin. Aardbeien worden rood en citroenen geel. En de tijgers en de zebra's krijgen zwarte strepen op hun rug. 'Schitterend,' zegt God.

Zo maakt God onze aarde. God is heel blij met wat Hij gemaakt heeft.

Maar Hij mist iets. Moet God in z'n eentje blij zijn met die prachtige aarde?

God bedenkt: Ik zal mensen maken.

Vogels hebben vleugels en kunnen vliegen. Stieren hebben hoorns en zijn ontzettend sterk. Bijen zoemen en verzamelen honing. Walvissen worden heel groot en duiken diep in de zee. Maar mensen, denkt God, die zullen net zo zijn als Ik. Want dieren zijn wel snel en sterk, maar ze kunnen niet met me praten. Geen dier vertelt me wat het denkt of wat voor ideeën het heeft.

En zo maakt God de mensen.

Hij doet er echt zijn best voor. Bovenaan komt een hoofd om mee te denken. Dat mag niet te klein en niet te groot zijn. Daaronder komt de nek, zodat het hoofd kan bewegen. Zorgvuldig vormt God de rug en de buik. Geduldig maakt Hij de armen en de benen. Er komen geen scherpe randjes aan, want die doen zeer als je knuffelt. Maar de mensen moeten ook niet te rond zijn, want dan rollen ze weg! Na lang denken maakt Hij vingers aan de handen en tenen aan de voeten. Voorzichtig vormt Hij de smalle neus. Hij maakt er twee gaten in, voor als er eentje verstopt

zit. Hij bedenkt prachtige ogen in veel kleuren en vormen. Hij neemt alle tijd om de ribbels in het oor te maken. En alle duizenden haren zet Hij een voor een op hun plek.

Dan is God eindelijk klaar. Hij bekijkt de mensen nog één keer van voor en van achter, van beide kanten en van boven tot onder.

'Prachtig,' zegt God. Hij is heel blij met de mensen.

Met de ogen die Hij hun gegeven heeft, ontdekken de mensen de aarde. Met de voeten die Hij gemaakt heeft, verkennen ze hun wereld. Met de handen die Hij gevormd heeft, maken ze van alles. Ze praten en lachen en hebben schitterende ideeën. God is met de mensen nog blijer dan met al het andere dat Hij heeft gemaakt.

Tegen de mensen zegt Hij: 'Ik geef jullie de hele aarde met alle planten die erop groeien en alle dieren die erop leven. Alles is er voor jullie. Ga er voorzichtig mee om en pas er goed op.'

En dan rust God uit.

Dank u wel grote God, dat u alles zo mooi hebt gemaakt:
De wolken en de plantjes, de vissen en de bergen,
Dank u voor de bomen, de bloemen en voor alle dieren.
En dank u wel God, dat u ons hebt gemaakt.
En dat u ons het allermooiste vindt van de hele wereld.

Ook mij.
En als ik nu ga slapen,
geeft u mij dan mooie dromen?
Amen.

Gods belofte aan Noach

naar: Genesis 6–9

Noach vertrouwt op God, ook al doen de mensen om hem heen dat niet. En hij luistert naar God, ook al klinkt de opdracht die hij van God krijgt een beetje gek. Luister maar naar zijn verhaal.

Het is al even geleden dat God de mensen heeft gemaakt. Er zijn nu al veel mensen op de aarde bijgekomen. Maar ze willen niets met God te maken hebben en doen alleen maar slechte dingen. Maar Noach wil wel goed leven. Hij doet wat God wil. En zijn vrouw, hun drie zonen en hun vrouwen willen dat ook.

‘Het zal vreselijk gaan regenen en alles zal onder water lopen,’ zegt God tegen Noach. ‘Daarom moet je een grote boot bouwen. In die boot zijn jullie veilig. En je moet ook dieren meenemen.’

En dat doet Noach. Met zijn zonen bouwt hij de grote boot. Ze zagen en zagen de hele dag. De ene na de andere boom gaat om. Het zaagsel vliegt door de lucht en blijft in Noachs baard hangen. Van de

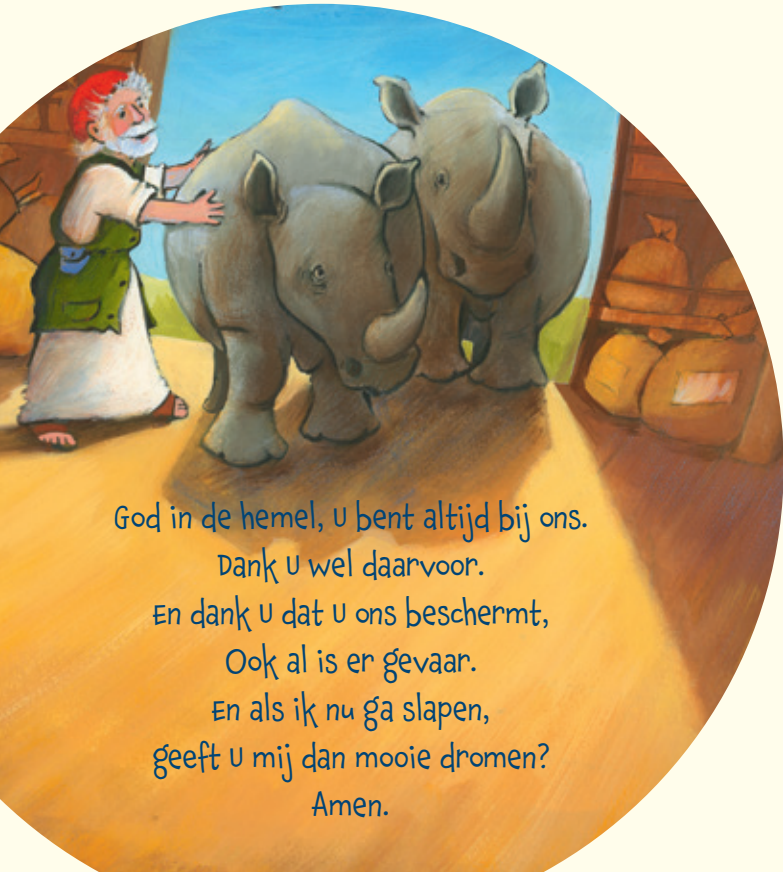
allerlangste en allerdikste boomstammen maken ze de vloer van de boot. Ze binden de stammen met touwen aan elkaar en timmeren ze met spijkers vast. Dan maken ze vier muren boven op de boot en ten slotte een dak. Noachs burens komen verbaasd kijken. ‘Wat wil je daar toch mee? Er is geen wolkje aan de lucht. Er komt geen overstroming,’ zeggen ze. Maar Noach luistert niet naar ze. Hij zaagt en timmert gewoon verder. Hij maakt nog een deur en zet ramen in de muren boven op de boot. Tot slot zorgt hij ervoor dat er geen water in de boot kan komen. Dan is de boot klaar.

‘Neem genoeg eten mee.’ zegt God. Noach pakt zakken vol graan en tonnen met fruit en groente in. Dan zegt hij tegen zijn gezin dat ze de boot in mogen gaan en kunnen de dieren aan boord. Hagedissen rennen over de wanden, tijgers sluipen rond en schapen sjokken rustig heen en weer. Paarden galopperen door de deur en kippen fladderen door de ramen naar binnen. Als ze allemaal binnen zijn, doet God zelf de deur dicht.

En dan komt de regen. Het regent en regent, steeds harder, steeds meer. Wekenlang regent het. Kleine beekjes worden grote rivieren en langzaam begint het water te stijgen.

Noach staat voor een raam en kijkt naar buiten. Zou de boot wel blijven drijven? In het begin staat de boot nog in een kleine plas water, maar die wordt steeds groter en dieper. Van de bomen kan Noach

God in de hemel, u bent altijd bij ons.
Dank u wel daarvoor.
En dank u dat u ons beschermt,
Ook al is er gevaar.
En als ik nu ga slapen,
geeft u mij dan mooie dromen?
Amen.

dan alleen nog maar de toppen zien. Plotseling begint de vloer van de ark te schommelen onder Noachs voeten. Gelukkig, de boot drijft. En er komt geen druppelwater naar binnen.

Op een dag stopt het eindelijk met regenen. Ook de dag erna regent het niet. En ook de dag daarna niet. Het blijft droog en het water zakt langzaam. Noach laat een duif uit de boot vliegen en als de duif niet meer terugkomt, weet Noach dat de aarde weer bijna droog is. Dan voelt iedereen in de boot ineens een schok: de boot raakt de grond! Ze lopen naar het raam en zien dat de boot op een hoge berg is blijven steken. De deur van de boot gaat open en iedereen gaat er zo snel mogelijk uit, mensen en dieren. 'Eindelijk weer vaste grond onder de voeten,' roepen Noachs zonen. Hun vrouwen dansen blij. De konijntjes huppen door het gras en de leeuwen zijn al zo vergerend dat Noach ze heel in de verte hoort brullen.

Noach zegt tegen God: 'Dank U dat U ons van deze grote overstroming hebt gered!' God schildert een regenboog in de lucht en zegt: 'Ik beloof aan jou en aan alle mensen dat er nooit weer zo'n vreselijke overstroming zal zijn. Daar zal ik voor zorgen. Als je de regenboog in de lucht ziet staan, denk dan aan deze belofte.'

God doet wat Hij aan Sara en Abraham had beloofd

naar: Genesis 18:1-15 en 21:1-8

Soms moeten we ergens heel lang wachten, bijvoorbeeld als je bijna jarig bent. Dan duurt wachten heel lang! Abraham en Sara wachten ook al heel lang ergens op. God heeft hun iets beloofd, maar het duurt nu al zo lang, dat ze het bijna niet meer geloven. Denk je dat jij zo lang ergens op zou kunnen wachten?

Abraham zit onder een boom uit te rusten. Het is warm zo midden op de dag. Hij zit in de schaduw en kijkt slaperig rond. Het gras is op veel plekken geel. Dat komt doordat de zon zo fel is, en het niet zo vaak regent. Overal zijn stenen en zand. Alleen een paar knoestige bosjes en bomen geven schaduw. Er is nog maar weinig groen te zien.

Abraham is lang onderweg geweest. Hij is heel oud en zijn vrouw, Sara, ook. Ze wonen nu in een plaats die Mamre heet. God is altijd bij hen geweest. Ze zijn rijk en gezond en ze hebben alles wat ze nodig hebben. Ze hebben alleen geen kind. God heeft hun heel lang geleden al een kindje beloofd. Jaren geleden heeft Hij tegen Abraham gezegd: 'Je zult zo veel

kinderen en kleinkinderen hebben als er sterren zijn in de lucht.' Maar er is niets gebeurd. En nu zijn Abraham en Sara te oud.

Dan komen er ineens drie mannen naar Abraham toe. Abraham kent ze niet. Hij is niet meer slaperig. Eindelijk gebeurt er iets! Zo snel als hij kan met zijn krakende knieën staat hij op. Hij begroet de mannen: 'Hartelijk welkom in Mamre! Wilt u bij mij uitrusten? Ik breng u wat water om u op te frissen, en ook wat te eten.' De drie mannen zijn stoffig en hebben trek. Ze hebben ook erg dorst, en gaan graag met Abraham mee.

Abraham loopt naar zijn tent. Hij trekt de tentdeur open en roept: 'Sara, we hebben eten nodig!' Sara komt naar hem toe en zegt: 'Abraham, wat is er aan de hand?' Abraham zegt: 'We hebben drie gasten! We moeten snel wat koken!' 'Ik begin meteen,' zegt Sara. Ze gaat platte broden bakken, terwijl Abraham in de kruiken zoekt naar water. Sara doet veel meel in een kom. 'Liever te veel brood dan te weinig,' denkt ze. 'De rest eten we morgen wel op.' Ze giet water bij het